

betegnede arbejder. De arbejder, snedkerne, men ikke tømrerne, har pris for, må således ubetinget være at betragte som snedkerarbejde, ligesom de arbejder, som er anført i tømrernes priskurant, men ikke i snedkernes, ligeledes ubetinget er at betragte som tømrerarbejde. De arbejder, som er anført i begge fags priskuranter, f. eks. glatte beklædninger og lyskasser, kan selvfølgelig udføres af såvel snedkere som tømrere. Angående de to fags respektive berettigelse til at udføre forskellige arbejder, hvorom der tidligere har været uenighed, fastsættes følgende regler.“

Overenskomsten går derefter over til udførligt at opregne, hvilke af disse arbejder der skal henregnes til snedkerarbejde, hvilke til tømrerarbejde og hvilke som fællesarbejde for begge fag, samt i hvilke situationer der kan gøres undtagelser fra opdelingen.

I overenskomsterne mellem Planteskolernes Arbejdsgiverforening på den ene og Dansk Arbejdsmands Forbund og Dansk Gartnerforbund på den anden side findes bestemmelser gående ud på, at når ufaglærte arbejdere har opnået en vis færdighed eller arbejdet et vist tidsrum i den samme virksomhed, benævnes de kvalificerede planteskolearbejdere og aflønnes med en løn liggende mellem den for ufaglærte og den for faglærte gartnere fastsatte. Tilsvarende kan det nævnes, at det i den ved lov nr. 193 af 18. maj d. å. oprettede overenskomst mellem Mejeriernes Arbejdsgiverforening på den ene og Dansk Mejeristforbund og Dansk Arbejdsmands Forbund på den anden side er fastsat, at „..... såfremt disse ufaglærte arbejdere har haft stadig beskæftigelse ved faget 1 år, betragtes de som tillærte mejeriarbejdere“.

I andre tilfælde indeholder de kollektive overenskomster en mere summarisk bestemmelse om, at anvendelse af anden arbejdskraft end vedkommende faglærte arbejdskraft kun kan ske, såfremt der ingen ledige findes i vedkommende fag. Som eksempel kan nævnes § 14 i overenskomsten af 1948 mellem Foreningen af Skibs- og Bådebyggere i Danmark og Dansk Skibstømrerforbund:

„Så længe der findes arbejdsløse medlemmer i skibstømrernes fagforening, og Dansk Skibstømrerforbund kan fremskaffe fornøden arbejdskraft, må udenforstående træarbejdere ikke tages i arbejde på virksomhederne som skibstømrere, og værfterne er forpligtede til at forhandle med tillidsmanden i dette spørgsmål.“

I langt de fleste tilfælde fremgår den nøjere afgrænsning mellem forskellige faglærte fag og mellem fagarbejdere og arbejdsmandsarbejde imidlertid alene af, hvilke arbejdsfunktioner der er opremset i de pågældende priskuranter.

Spm. 3. Der ønskes en redegørelse for de bestemmelser i bestående lovgivning, som kan antages at virke hemmende eller fremmende på arbejdskraftens bevægelse, stedligt eller fagligt. Herunder også oplysninger om, hvorvidt der ved ændringer i lærlingeloven kan gøres noget for at fremme tilgangen af faglært arbejdskraft.

ad 3) En udtømmende redegørelse for de bestemmelser i bestående lovgivning, som kan antages at virke hemmende eller fremmende på arbejdskraftens bevægelse, stedligt eller fagligt, kan næppe tilvejebringes uden ved en detaljeret gennemgang, foretaget af de respektive offentlige myndigheder, af en række lovgivningsområder. En sådan detaljeret gennemgang har man ikke ment at burde tage skridt til, før de heromhandlede spørgsmål har været gennemdrøftet i kommissionen, jfr. de indledende bemærkninger, og man fremdrager derfor alene i det følgende en række af de bestemmelser i arbejdsløshedsloven, forsorgsloven m. v., som umiddelbart må anses for at have betydning i denne forbindelse.

Hele afsnit I i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (således som denne senest er ændret ved lov nr. 227 af 27. maj 1950), nemlig bestemmelserne vedrørende den offentlige *arbejdsanvisning*, tjener for så vidt til at fremme arbejdskraftens *bevægelighed i almindelighed*. Specielt skal fremdrages bestemmelsen i lovens § 4, stk. 1, hvorved der pålægges de anerkendte arbejdsløsheds-kasser pligt til at tilmelde arbejdsledige medlemmer til de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Disse tilmeldinger udgør grundlaget for arbejdsanvisningen, og ved arbejdsdirektoratets foranstaltning bringes hvert af kontorerne i kundskab om, hvilke arbejdsledige der er tilmeldt de andre kontorer. Også bestemmelserne i lovens § 16 om karenstid forud for understøttelsesrettens indtræden og i § 15 A om bortfald af understøttelsesretten ved ledighed over en vis længde samt bestemmelsen i § 17, stk. 2 a, om de lønmæssige forudsætninger for lovlig arbejdsvægning — jfr. herved som pendant bestemmelsen i forsorgslovens § 306 — kan siges i almindelighed at medvirke til at fremme